

Telepercepcija (Remote Viewing) Ž. Šantić

Kontrolirana jasnovidnost ili telepercepcija (eng. »**Remote Viewing**«) je rezultat projekta koji je inicirala američka vojska 1972. za istraživanje mogućnosti korištenja skrivenih mentalnih ljudskih moći u špijunaži.

Telepercepcija se koristila u mnogim tajnim projektima, pod imenima Stargate, Scanate (Scan by Co-ordinate) Sun Streak, Grill Flame, Center Lane...

Prvi projekt je započeo dr. Harold Puthoff iz Stanford Research Institute (SRI) iz Menlo Parka u Kaliforniji. Mnogi izumi su došli iz SRI, kao što je računalni miš, prvi video disk i ultrazvučna kamera. Dr. Puthoff se u to vrijeme bavio kvantnom biologijom i traženjem fizikalnih opisa životnih procesa. Proučavao je električke aktivnosti u biljkama služeći se poligrafom ("detektorom laži"). Umjetnik iz New Yorka, Ingo Swann zanimao se za rad dr. Puthoffa, za granicu fizike živih bića i fizike mrtve tvari. Nakon kraćeg dopisivanja susreli su se u SRI-u kako bi Swann demonstrirao svoje navodne psihokinetičke moći.

Swann je prilikom svojega posjeta dr. Puthoffu, demonstrirao sposobnost telepercepcije detaljno opisavši građu magnetometra na Zavodu za fiziku Sveučilišta u Stanfordu, kojega je dr. Puthoff koristio za detekciju kvarkova. Sam magnetometar bio je smješten ispod zgrade sveučilišta i bio je višestruko oklopljen metalnim i supravodljivim oklopima. U javnosti nije bilo objavljene dokumentacije o magnetometru, pa Swann nije mogao nekim "normalnim" putem doći do informacija o magnetometru.

Dr. Puthoff je bio zadivljen Swannovom demonstracijom i svoju zgodu je ispričao mnogim znanstvenim kolegama.

Za nekoliko tjedana, kod dr. Puthoffa u SRI-u su se pojavila dvojica agenata CIA-e. Znajući da je dr. Puthoff bivši agent CIA-e, s radnim iskustvom u mornaričkoj obavještajnoj službi i National Security Agency (NSA), krenuli su na stvar. Otvoreno su izrazili zabrinutost zbog parapsiholoških istraživanja sovjetskih tajnih službi. Stav zapadnjačkih znanstvenika je bio da se radi o parapsihološkim glupostima a ne o ozbiljnim znanstvenim projektima. Dr. Puthoff, znanstvenik sa sluhom za paranormalno i obavještajnim zaleđem bio je idealni potencijalni suradnik. Osim toga, SRI, daleko od javnosti i uz male troškove bilo je savršeno mjesto za početak.

Swannu i Puthoffu se pridružio Puthoffov kolega Russell Targ s dugogodišnjim zanimanjem za parapsihologiju. Prva postava je bila spremna.

Trebalo im je oko godinu dana za prelazak s telepercepcije simbola i objekata u otmotnicama i kutija do telepercepcije objekata na području obližnjeg zaljeva San Francisca. Pri tome su razvijali metode rada i tzv. protokole – detaljne upute za rad. Protokoli su se razvijali godinama i često su bili revidirani. Protokoli određuju jezik, dakle gramatiku, pravopis i semantiku zapisivanih podataka. Cilj metoda i protokola je doživjeti cilj i ukloniti utjecaj svjesnog uma na zapisivanje doživljenoga.

Jedan Swannov pokušaj je razočarao cijelu ekipu. U jasnovidenju 600 milijuna kilometara dalekog Jupitera Swann je spomenuo prsten oko planeta i promatrači su mislili da je Swann pobrkao Jupiter i Saturn. Dvije godine kasnije, američka sonda Pioneer 10 je poslala na Zemlju fotografije Jupitera na kojima se jasno razabrao prsten oko planeta.

Jasnovidjelci su vrlo brzo spoznali da fizička ograničenja nisu i ograničenja u kontroliranoj jasnovidnosti. Mogli su doći do bilo kojih informacija iz bilo kojeg vremena i prostora. Vrijeme, prostor, materija i energija su samo fizički okviri fizičkog univerzuma. Privid fizičkog univerzuma su doživjeli kroz privid vremena. Praktičari kontrolirane jasnovidnosti su često upadali u meditativna stanja u kojima nisu bili svjesni fizičkog svemira uz doživljaj svevremenosti ili bezvremenosti. Kao da se vrijeme skupilo u jednu jedinu točku, u svepostojanje. Život je za njih dobio novu dimenziju i smisao. Sve što je bilo zarobljeno u vremenu činilo im se iluzornim.

Jasnovidjelci mogu doći do bilo kojih informacija, ali pitanje je kako bi njihovi podaci bili protumačeni, npr. kao što Michele de Nostredame (1503. – 1566.) nije mogao razumjeti tehnologiju Drugog svjetskog rata, pa je u svojim centurijama dodatno zakomplicirao opise viđenog.

Pitanje etičnosti je zaokupljalo učesnike jer su bili svjesni svojih potencijalnih mogućnosti da ulaze u privatni život drugih. Jasnovidjelci mogu špijunirati unutarnja stanja drugih osoba, mogu biti svjesni tuđih emocija i misli, što ih je naročito emotivno pogodilo kada su gledali u prošlost, u nacističke koncentracijske logore. Pokušaji “ulaženja” u um druge osobe su bili šokantni, a bilo je i čestih napuštanja tijela – astralne projekcije.

Prvih dvadesetak godina kontrolirane jasnovidnosti bilo je usmjereno na vojne ciljeve. Za vrijeme hladnog rata najčešći ciljevi su bile sovjetske vojne baze, a osobito brodogradilišta i podmornice. Nalazi jasnovidjelaca su kasnije potvrđeni fotografijama koje su napravili špijunski sateliti. U Iranskoj krizi 1979. kad je bila zauzeta američka ambasada u Teheranu, detaljno su opisani teroristi, njihov broj, smještaj, ali i fizičko i psihičko stanje američkih talaca. Za vrijeme iračke agresije na Kuvajt i Zaljevskog rata otkrivani su položaji iračkog kemijskog i biološkog oružja. Detaljno je opisan bunker u kojem se skrivao Saddam Hussein.

Vojna radoznalost išla je tako daleko da su proučavali Husseinova unutaranja stanja i njegov razvoj od djeteta do diktatora. Američki pokušaj atentata na libijskog pukovnika Gadaffija 1986. se temeljio na lociranju Gadaffija pomoću jasnovidjelaca.

Jedan od jasnovidjelaca je bio Amerikanac hrvatskog podrijetla Andrija Puharich, čija je knjiga Sveta gljiva prevedena i izdana u Hrvatskoj prije nekoliko godina. U toj knjizi na Puharich opisuje svoja istraživanja gljive muhare (*Amanita muscaria*, eng. fly agaric). Puharich je proučavao povijest korištenja muhare u raznim civilizacijama, ali je i sam sudjelovao u eksperimentima s psihoaktivnom muharom. Zajednička crta njegovih eksperimenata s muharom i kontrolirane jasnovidnosti je brisanje fizičkih granica u spoznaji. Najveća razlika je bila u tome što je muhara djelovala izuzetno dramatično, izbacujući “korisnika” iz tijela uz opasnost od predoziranja, a kontrolirana jasnovidnost je imala takoreći prizemljene učesnike koji su još morali i zapisivati svoje doživljaje za vrijeme doživljavanja ciljeva. Prilikom jasnoviđenja, učesnici su doživljavali tzv. bilokaciju – osjećaj da su na dva mjesta istovremeno.

S obzirom da u seansama kontrolirane jasnovidnosti je uvijek postojao utjecaj reaktivnog uma, koji se manifestirao kao cenzura ili mašta, autori i voditelji kontrolirane jasnovidnosti su jedan te isti cilj istraživanja dali grupi jasnovidjelaca i zatim su prilikom analize i tumačenja dobivenih rezultata uzimali samo zajedničke rezultate. Kod važnijih projekata je postojalo više istovremenih grupa koje su radile na istom cilju nezavisno jedna od druge. Eksperimenti su često bili dvostruko slijepi, tako da jasnovidjelci nisu niti znali što traže, a poslije je uvedena i koordinatna kontrolirana jasnovidnost u kojoj bi jasnovidjelicima bila zadana samo geografska koordinata cilja.

Američki predsjednik Clinton je 1995. naredio objavljivanje CIA-ine dokumentacije projekata kontrolirane jasnovidnosti. Objavljeno je tek oko 250 stranica dokumenata koje nisu otkrivale ništa spektakularno. Procjenjuje se da CIA-ina dokumentacija ima barem 100 tisuća stranica, što i nije mnogo za projekt od dvadesetak godina. Objavljivanjem dokumenata se smanjila radoznalost i pritisak javnosti.

I danas postoje dobro organizirane grupe za kontroliranu jasnovidnost. Većina bombastičnih vijesti o velikim događajima ili katastrofama su promatrane kontroliranom jasnovidnošću. Tako je na primjer promatrana i nesreća u kojoj se srušio francuski zrakoplov tipa Concorde, 25. srpnja 2000.

U SAD-u su se neki stručnjaci za kontroliranu jasnovidnost s osjećajem za biznis osamostalili

i takoreći otvorili privatnu praksu. Svoje usluge naplaćuju uz garanciju za stopostotni uspjeh ili vraćaju novac klijentima.

Cijena cjelokupnih tekstualnih materijala (38 stranica) Tečaja Kontrolirane Jasnovidosti tj. Vidovitosti sa detaljnim protokolima za rad je 600 DEM (300 €). Ovi materijali su zlatan rudnik za praktičan rad i daljnja istraživanja. Materijali Tečaja predstavljaju "vremenski stroj", jer se do podataka iz budućnosti i prošlosti dolazi jednako lako kao do podataka iz sadašnjosti. Jedino je potreban ozbiljan rad i mala grupa suradnika. Ovo što slijedi je kratak uvod iz teksta:

Kontrolirana Jasnovidnost (nadalje skraćeno KJ) je mentalna tehnika koja se može naučiti. KJ omogućava bilo kojoj osobi da izvuče točne deskriptivne informacije sa udaljenih mjesta. Ona također djeluje i kroz vrijeme tako da praktičar može da dođe do podataka iz prošlosti, sadašnjosti ili budućnosti. Koristeći razumno strogu naučnu/znanstvenu kontrolu u laboratorijskim uvjetima, u stanju smo da svaku normalnu osobu naučimo Kontroliranoj Jasnovidosti.

KJ je zbirka protokola koji predstavljaju vrlo moderniziranu i proširenu verziju originalne tehnike koju je razvila i koristila američka vojska osamdesetih i devedesetih godina u svrhu špijunaže. Ti protokoli omogućavaju svakoj normalnoj, uravnoteženoj osobi da sa fantastičnom preciznošću vidi kroz prostor i vrijeme. Znanstvene studije koje koriste izuzetno uspješni praktičari, koristeći ove protokole, postižu rezultate koji se postojano približavaju stopostotnoj preciznosti. Pri tome je efikasan faktor treninga od ključne važnosti. Kao i sve drugo, KJ se kroz brižljivu i upornu praksu izuzetno poboljšava.

KJ ima nekoliko odvojenih faza. Svaka od tih faza dovodi praktičara u bliži kontakt sa ciljem. CILJ može biti lokacija, osoba ili događaj o kome se žele informacije. U svakoj od faza izvlače se različiti tipovi informacija o cilju, a krajnji rezultat je kompletan niz informacija o cilju, uključujući i skice.

Praktičari KJ moraju shvatiti da procedure same po sebi ne garantiraju uspjeh, već on zavisi od točnog i doslovnog pridržavanja procedura. U toku razvoja i **usavršavanja** ovih protokola učinjene su mnoge promjene i **poboljšanja** u odnosu na originalne procedure koje je američka vojska koristila za špijunažu. Ove procedure su rezultat bezbrojnih sati eksperimentiranja i istraživanja. Kao i sve drugo što nastaje iz eksperimenata, one će se mijenjati kako se istraživanje u ovom području bude nastavljalo. Praktičari ne trebaju smatrati da je ovo

posljednja riječ o tome što je najbolje. One su u ovom trenutku najbolje za trening osnova KJ i sadrže osnovne, najvažnije protokole.

KJ se razvila od vještine do nauke kroz postepeno usavršavanje. Istraživanja i eksperimentiranja dovela su do teoretskog razumijevanja ovog fenomena, do poboljšanja tehnike i veće točnosti. KONTROLIRANA JASNOVIDOST je skup protokola ili procedura koje dozvoljavaju nesvjesnom umu komunicirati sa svjesnim umom i tako prenosi vrijedne informacije sa jednog nivoa svijesti na drugi. U najširem i teoretskom smislu KJ je moguća zato što su svi ljudi složena Bića, koja se sastoje od 3 komponente: fizičkog tijela, uma i duše ili Atmana. Mogli bismo isto tako reći da imaju 4 aspekta, jer se um sastoji od svjesnog ili analitičkog i nesvjesnog uma. Atman ili duša egzistira u području koje je bar toliko komplicirano kao fizički svijet, premda on egzistira i u fizičkom univerzumu. Drugi, nefizički prostor u kome je on aktivan nazivamo hiperprostorom. U njemu postoje bića, planete, galaksije, parkovi, kiosci sa kuhanim hrenovkama i mnogo toga drugog. Svjesni i nesvjesni um postoje istovremeno i paralelno. Međutim, informacije koje dobivamo iz nesvjesnog hiperprostora, koji je nefizički, nazivamo intuicijom. Intuicija je osjećaj u vezi nečega o čemu čovjek nema podatke dobivene preko fizičkih osjetila ili preko intelektualnih procesa. Ona je direktno ili neposredno znanje. Na primjer, mnoge majke tvrde da jednostavno osjete kada je njihovo dijete u nevolji, iako tada nemaju o njemu osjetilne ili intelektualne podatke. Govoreći uopćeno, intuicija djeluje kroz prostor i vrijeme bez ikakvog prijenosa informacija fizičkim putem. KJ sistematizira podatke intuicije i omogućava da se oni točno prenesu na papir i kasnije analiziraju.

Ustvari, Praktičar preko svog individualnog nesvjesnog uma stupa u kontakt sa Kolektivnim Nesvjesnim ljudskog roda i od njega preuzima podatke. Koristeći razrađene procedure KJ, informacije koje dolazi iz Kolektivnog Nesvjesnog preko individualnog nesvjesnog bilježe se PRIJE nego što se svjesni, analitički um ima vremena umiješati. Svjesni um koristi intelektualne procese normalnog budnog stanja, kao što su zaključivanje i mašta. Kod skoro svih fizičkih fenomena postoji izvjesno vremensko odlaganje između slijedno i uzročno povezanih događaja. Na primjer, kada kresnete upaljač, proći će kratak, jedva primjetan, trenutak prije nego što se plamen pojavi. Isto tako, kada uključite kompjuter, potrebno je neko vrijeme dok ne počne raditi. U Kontroliranoj Jasnovidosti koristimo sljedeću iskustveno utvrđenu činjenicu: potrebno je oko 3 sekunde vremena od trenutka kada nesvjesni um dobije neku informaciju do trenutka kada svjesni um može reagirati na nju. A nesvjesni um očigledno ima trenutnu spoznaju o bilo kojoj željenoj informaciji. Koristeći protokole, KJ osposobljava početnika da se kreće postojanim ritmom kroz, recimo 600 stvari, odnosno

podataka, zadržavajući se na svakom oko 3 sekunde. Zadaci koji se po protokolima izvode smišljeni su tako da preko nagomilavanja dovoljnog broja točnih podataka stvore jasnu sliku o svim stvarima vezanim za cilj.

Na ovom mjestu naglašavamo da ne smije biti odstupanja u sklopu riječi u rečenici kad su u pitanju protokoli za vrijeme seanse, ako želimo osigurati najveći stupanj točnosti. Ukoliko se javi skretanje od protokola, treba se podsjetiti da je svjesni um izazvao to skretanje. Ukoliko se tokom seanse svjesni um uključi u tolikoj mjeri da izmijeni protokole, možemo biti sigurni da je nesvjesni um izgubio kontrolu nad njom. Od tog trenutka podaci su uglavnom beskorisni. O protokolima KJ je najbolje misliti kao o jeziku koji omogućava nesvjesnom umu direktno komuniciranje sa fizičkim tijelom i svjesnim umom. Pošto je sposobnost komunikacije nesvjesnom umu u odnosu na fizičko tijelo ograničena, svaka jezička devijacija dovodi nesvjesni um u nepovoljan položaj; takvo nepovoljno stanje neizbježno dovodi do toga da kontrola seanse prelazi na svjesni um, a on poništava sve mogućnosti da se dobiju vrijedni podaci tijekom takve seanse.